

liv noget, der er værd at tale om. Men for de ugifte bliver Reduktionen ret stor. Men jeg spørger: Er den ugifte Portør ugunstigere stillet end den Arbejdsmand, af hvis Rækker han maaske er udgaaet? Ja, hvis man regner efter Papirlønnen, er han det. Hvis man regner paa den gængse Maade, med en regulær 8 Timers Arbejdsdag efter Arbejdsmandsforbundets Tarif og Arbejde hele Aaret rundt, er det rigtigt, at han efter dette Forslag her bliver ugunstigere stillet. Men Virkeligheden er en helt anden. Den er ikke Arbejde efter Tariffen hele Aaret rundt med 8 Timer hver Dag, men Arbejdsløshed i en meget stor Del af Aaret eller indskrænket Arbejdstid. Derfor bliver den virkelige Løn saaledes, at selv den reducerede Løn, der her bydes den ugifte, vel kan konkurrere dermed, navnlig naar der tages i Betragtning de store Fordele, han opnaar for Fremtiden, den væsentlig bedre Stilling, naar han gifter sig og faar Børn, Pensionsretten og alt det, der følger med Fastheden i Ansættelsen, og de øvrige Fordele, der følger med Tjenestemandsstillingen.

Jeg skal saa til Slutning kort omtale den Forhandling, der fandt Sted med Tjenestemændene, og som desværre fik et rent negativt Udbytte, idet de ikke mente at kunne forhandle paa det her givne Grundlag og heller ikke overfor mig antydede noget som helst i Retning af væsentlige Besparelser paa Lønningskontoen. Derfor maatte Forhandlingen ende negativt. Men der er et Træk, jeg her særlig vil nævne. Det er, at Tjenestemændene mente at staa paa et Retsstandpunkt, at der var truffet en Aftale, indgaaet en Overenskomst, den Gang den sidste Ændring af Konjunkturtillæget fandt Sted i 1925, og at denne Overenskomst var bindende. Det holdt de sig til. Nu er hertil for det første at bemærke en Ting, som i Grunden er afgørende, der behøves ikke noget mere. Der staar ikke i Loven: Denne Lov gælder indtil 1. April 1928. Men der staar: Denne Lov skal forelægges til Revision *senest* den 1. April 1928; altsaa det er udtrykkelig forbeholdt, at den kan forelægges til Revision før. Og det konservative Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Parkov, bemærkede yderligere, at han egentlig ønskede en Revision før. Men det er i hvert Fald saaledes, at en

Revisionsbestemmelse om, at en Lov skal forelægges til Revision *senest* inden 1. April 1928, ikke kan binde Rigsdagen indtil denne Dato; det er ganske klart.

Dernæst er der noget andet, som jeg gerne vil sige et Par Ord om, idet det har en dybtgaaende Betydning, nemlig dette, at man synes at ville skyde et Begreb ind i vort Lovgivningsmaskineri og i vor hele konstitutionelle Ordning, som er ukendt for Forfatningen, og som ikke bør være der. Vi har Kongemagten, *alias* Regeringsmagten, vi har et Folketing, og vi har et Landsting, men vi har ikke flere „Ting“ end disse to. Vi har ikke noget Ting udenfor Folketing og Landsting, med hvilket der kan slutes bindende Aftaler om Lovgivningsændringer, overfor hvilket man kan forpligte sig til ikke inden en vis Periode at ændre en Lov. Det vilde jo ogsaa være ret absurd, hvis en Ændring af en enkelt Ting i den store og omfattende Lov, som Tjenestemandsløven er, blot en Ændring af Forholdet med Hensyn til Konjunktur- og Sted-tillæg, skulde binde Lovgivningsmagten for et Tidsrum af 3 Aar til overhovedet ikke at røre ved Tjenestemandsløvens Konstruktion, for saa vidt det berørte disse Ting. Det er i og for sig ganske urimeligt, og — jeg gentager det — saadanne Aftaler eksisterer ikke og *kan* ikke eksistere. Jeg maa fremhæve, naar der bliver talt om Aftaler med Tjenestemændene, at ogsaa flere af Partiordførerne den Gang med stor Bestemthed fralagde sig, at der var sluttet saadanne Aftaler, i hvert Fald at disse kunde være af nogen som helst bindende Karakter. Det gjorde de Konservatives ærede Ordfører her i Tinget, og det gjorde ogsaa det ærede Medlem af Landstinget, som er Formand for det konservative Folkepartis Gruppe der, de fralagde sig med største Bestemthed, at der fra nogen Side her paa Rigsdagen var sluttet en Aftale, som bandt Rigsdagen indtil et vist Tidspunkt. Det kan og bør heller ikke være saaledes, og navnlig her i dette Tilfælde træder det særlig grelt frem. Thi hvornaar blev disse Aftaler sluttet? Ja, de blev sluttet paa et Tidspunkt, da Krone-stigningen endnu ikke for Alvor havde taget fat, de blev sluttet lige i Begyndelsen af Virketiden for den Lov, som blev vedtaget i December 1924, en Lov, der forudsatte en ganske overordentlig langsom Krone-